

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215610
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814215610.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: C. Z., nar. X.X. XXXX, bytom P., B. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 5.811,96 eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.321,12 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.9. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.10. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.11. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.12. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.1. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.2. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.3. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.4. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.5. 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % zo sumy 75,48 eur od 11.6. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.7. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.8. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.9. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.10. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.11. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.12. 2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.1. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.2. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.3. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,75 % zo sumy 75,48 eur od 11.4. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.5. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.6. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.7. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.8. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.9. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.10. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,5 % zo sumy 75,48 eur od 11.11. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % zo sumy 75,48 eur od 11.12. 2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % zo sumy 75,48 eur od 11.1. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % zo sumy 75,48 eur od 11.2. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % zo sumy 75,48 eur od 11.3. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % zo sumy 75,48 eur od 11.4. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,25 % zo sumy 75,48 eur od 11.5. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % zo sumy 75,48 eur od 11.6. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % zo sumy 75,48 eur od 11.7. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,15 % zo sumy 75,48 eur od 11.8. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.9. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.10. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.11. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.12. 2014 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.1. 2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.2. 2015 do zaplatenia, vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.3. 2015 do zaplatenia a vo výške 8,05 % zo sumy 75,48 eur od 11.4. 2015 do zaplatenia, všetko v 30 eur mesačných splátkach, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplata sumy 5.811,96 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 11.9. 2010 do 11.2. 2012 vo výške 87,01 eur a spolu s 9 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.811,96 eur od 12.2. 2012 do zaplata a náhrady trov konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh zdôvodnil tým, že odporca uzatvoril s jeho právnym predchodcom, Slovenskou sporiteľňou, a.s., zmluvu č. 372899678 dňa 13.2. 2007. Na základe tejto zmluvy bol odporcovi poskytnutý úver v sume 150.000 Sk (4.979,09 eur) a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Túto povinnosť si však odporca nesplnil a s úhradou dlžnej sumy sa dostal do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., prešla pohľadávka voči odporcovi na navrhovateľa. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlžná suma predstavovala sumu 7.290,94 eur a pozostávala z istiny vo výške 6.648,91 eur, riadneho úroku vo výške 218,97 eur, úroku z omeškania v sume 414,09 eur a z ostatného príslušenstva vo výške 8,97 eur. Navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil iba nárok na zaplata sumy 5.811,96 eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky úveru v počte 77, ktorých splatnosť mala nastať v období od 10.9. 2010 do 10.1. 2017, s tým, že splátky pôvodne splatné od 10.3. 2012 do 10.1. 2017 sa stali splatnými dňa 11.2. 2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Odporca bol ochotný zaplatať navrhovateľovi sumu 5.811,96 eur, s tým, že ako uviedol, musí dôjsť k nejakej dohode, k nejakému splátkovému kalendáru, pretože hoci je zamestnaný, má len minimálnu mzdu. Súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane do konania a v rozpore s tým, čo predtým tvrdil, uviedol, že súhlasí aj s tým, čo dovtedy povedal k meritu veci právny zástupca vedľajšieho účastníka. Rozumie pojmu premlčanie, je to, že niečo v dávnej dobe bolo a že toto sa neriešilo. Prišiel o zamestnanie, preto sa úver prestal platiť. Stotožnil sa s právnou argumentáciou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka ohľadne premlčania nároku, ktorý si v konaní navrhovateľ uplatnil a takisto vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že je tu od toho, aby dlh zaplatil, nevie však, ako má postupovať, či sa má dohodnúť s navrhovateľom alebo právnym zástupcom vedľajšieho účastníka. V prípade, ak by ho súd zaviazal navrhovateľovi akúkoľvek sumu zaplatať, bol by spôsobilý túto hradiť maximálne v 20 eur - 30 eur splátkach mesačne. V súčasnej dobe žije v jednej domácnosti s priateľkou, má s ňou jedno dieťa vo veku 5 rokov a ešte jedno dieťa vo veku 14 rokov z predchádzajúceho manželstva, na ktoré platí mesačne výživné 80 eur. Pracuje, na výplatu dostane sumu cca 440 eur netto mesačne. Jeho priateľka takisto pracuje, v čistom zarobí cca 370 eur mesačne. Bývajú v dome. Za elektriku mesačne hradia asi 100 eur. Kupujú aj uhlie a drevo, raz ročne za sumu asi 600 eur. Je zadĺžený, spláca rôzne úvery, pôžičky, preto po odrátaní výživného a dlhov z rôznych úverov a pôžičiek dostane na výplatu asi 240 eur. Pokiaľ ide o zmluvu o splátkovom úvere, peniaze v tom čase potreboval na prerobenie bytu, byť si poprerábal podľa svojich predstáv, byť si z úveru takisto kompletne zariadil. Je pravda, že od navrhovateľa dostal 150.000 Sk. Bol priamo v banke požiadať o úver. V banke povedal, koľko potrebuje, zráтали mu zárobok, ktorý v tom čase mal a pretože v tom čase nikomu nič nedlhoval, úver mu bol aj poskytnutý. Pred podpisom zmluvy si túto riadne prečítal (na inom tvrdil, že nie celú), bol poučený o právnych podmienkach, aj si mohol zmluvu prečítať, peniaze mu boli riadne poskytnuté, všetko bolo v poriadku. Pred podpisom zmluvy vedel, k čomu sa zaväzuje. Bo si vedomý tej skutočnosti, že okrem poskytnutej sumy 150.000 Sk bude musieť navrhovateľovi vrátiť vyššiu sumu, vedel aj koľko a v akých splátkach. Bol oboznámený aj s tým, že je povinný platiť takisto poplatky. Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) mu pred podpisom zmluvy boli predložené, mal možnosť sa s obsahom obchodných podmienok oboznámiť a s úverovou zmluvou i so všeobecnými obchodnými podmienkami bol oboznámený. Obsah úverovej zmluvy asi nemohol ovplyvniť. Nemal výhradu voči ničomu, keď zmluvu podpísal. Peniaze platil na účet Slovenskej sporiteľne a.s., so sídlom v Bratislave (ďalej len „SLSP“). Potvrdil, že navrhovateľovi titulom úveru zaplatil sumu 1.535,54 eur, ako sa uvádza v písomnom vyjadrení navrhovateľa. Nevedel však uviesť dátum, do kedy úver riadne splácal. Je pravda, že keď úver prestal riadne splácať, nebol v banke, chceli ale vedieť, prečo sú omeškané splátky,

preto im povedal, v čom je problém. Banka mu vtedy povedala, aby riadne splácal úver, aby sa vyhol súdu. Vedel o tom, že pohľadávka bola postúpená zo SLSP na navrhovateľa. Oznámenie o postúpení mu bolo doručené. Takisto mu bolo doručené zo strany navrhovateľa oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. V závere svojho vyjadrenia na pojednávaní pred súdom žiadal návrh zamietnuť.

V priebehu konania, písomným podaním zo dňa 26.9. 2014, oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporkyne, Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5.1. 2015 poukázal na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na ktorý platí trojročná premlčacia doba podľa § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Citujúc aj čl. 7 bod 7.6.1 VOP „ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a/ ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b/ ak je klient v omeškaní so splatením Poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru,...“, tvrdil, že OZ stanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t. j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. pokiaľ subjektívne právo nedospelo do štádia nároku, nemôže začať plynúť ani premlčacia doba oprávneného. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t. j. keď možno podať žalobu. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť. Z vyššie uvedených dôvodov žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. Na pojednávaní pred súdom nesúhlasil s tvrdením právneho zástupcu navrhovateľa, a síce, že predmetná zmluva sa má posudzovať podľa predpisov obchodného práva. Keďže ide o spotrebiteľský vzťah, prednosť majú predpisy občianskeho práva. K tvrdeniu navrhovateľa, že vyhlásenie predčasnej splatnosti je oprávnením a nie povinnosťou, uviedol, že to nespochybňuje, avšak táto skutočnosť nemá nijaký vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby, nakoľko tento je stanovený objektívne a navrhovateľ ho nemôže ovplyvniť. S navrhovateľom predloženého dôkazu, konkrétne Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011 - aktíva je v riadku počet dní omeškania uvedené číslo 1138. Z tohto vyplýva, že odporca bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní so splatením celého záväzku o 1138 dní. Tento počet dní omeškania je viac ako tri roky, keďže tri roky sú 1095 dní, a teda už v čase postúpenia pohľadávky bol nárok navrhovateľa premlčaný. Od postúpenia pohľadávky ku dňu 15.12.2011 do podania žaloby ku dňu 27.8.2014 uplynuli ďalšie takmer 3 roky. Z toho vyplýva, že ku dňu podania žaloby predstavovalo omeškanie odporcu spolu takmer 6 rokov. Navrhovateľ navyše uviedol, že odporca bol prvýkrát v omeškaní so zaplatením splátky dňom 10.10.2008 a teda v nadväznosti na ich stanovisko, podľa ktorého ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V nadväznosti na uvedené mohol navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru už jedenástym dňom po dátum 10.10.2008. Má teda za to, že nárok navrhovateľa je premlčaný a bol premlčaný už ku dňu postúpenia pohľadávky, pričom postúpenie nemá nijaký vplyv na plynutie premlčacej doby. K podaniu navrhovateľa zo dňa 19.12.2014, v ktorom špecifikoval istinu uviedol, že všetky splátky tam uvedené, vrátane úrokov sú z rokov 2007 - 2011, z čoho vyplýva, že takmer všetky uplatnené splátky sú premlčané. K zmluve o splátkovom úvere (ďalej len „UZ“) uviedol, že táto neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne výšku, počet a termíny splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a preto sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal aj na čiastočne plnenie záväzku zo strany odporcu, čo by aj v prípade, ak by súd nepovažoval celý dlh za premlčaný, spôsobilo, že pohľadávka navrhovateľa aj vzhľadom k bezúročnosti a čiastočnému premlčaniu jednotlivých splátok, ktoré boli uplatnené pred viac ako tromi rokmi pred podaním návrhu na súd spôsobujú, že navrhovateľ by mal nárok na zaplatenie sumy vo výške 2.538,24 eur. Uviedol tiež, že navrhovateľ nepreukázal, že vyzval odporcu na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami. Poukázal na to, že je potrebné v prvom rade zaoberať sa otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči dlžníkovi) platné a účinné. Citujúc ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky)

tvrdil, že predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne zakázané, neprípustné), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Pretože navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., v dôsledku čoho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporčkyni uplatňovať pred súdom. Nepreukázanie vyššie uvedených skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka.

Dokazovaním vykonaným na pojednávaní vypočutím právnych zástupcov navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu a odporcu, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere č. 0372899678 zo dňa 13.2. 2007 (ďalej len „UZ“), Všeobecných obchodných podmienok, Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12. 2011, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12. 2011, prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, pokusu o zmier zo dňa 8.8. 2014, Výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 23.1. 2012, písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 5.1. 2015, 14.1. 2015 a 25.2. 2015, písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 19.12. 2014, 28.1. 2015 a 23.2. 2015, oznámenia SLSP zo dňa 20.2. 2015, platobnej histórie k úverovému účtu, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu, mal súd zistený tento skutkový a právny stav:

Odporca uzatvoril dňa 13.2. 2007 s právnym predchodcom navrhovateľa - SLSP, UZ, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 150.000 Sk, t.j. 4.979,09 eur. V zmluve si dohodli premenlivú úrokovú sadzbu 12,60 % ročne. Odporca sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach po 2.274 Sk, t.j. po 75,48 eur, splatnosť 1. splátky bola dohodnutá na deň 10.3. 2007, konečná splatnosť úveru bola určená dňom 10.1. 2017, splátky boli splatné vždy k 10. dňu v mesiaci a úroky v posledný deň kalendárneho mesiaca. Odporca sa v zmluve takisto zaviazal zaplatiť právnemu predchodcovi navrhovateľa poplatok za poskytnutie úveru vo výške 99,58 eur (3.000 Sk) a platiť mesačne poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur (60 Sk). Ročná percentuálna miera nákladov bola stranami úverovej zmluvy dohodnutá na 14,92 %.

Z návrhu navrhovateľa, z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, z platobnej histórie k úverovému účtu ako i zo samotnej výpovede odporcu na pojednávaní vyplýva, že odporca čerpal peňažné prostriedky od právneho predchodcu navrhovateľa v celkovej výške 150.000 Sk, t. j. vo výške 4.979,09 eur (čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. čerpanie úveru“).

Z platobnej histórie účtu mal súd zistené, že z poskytnutého úveru uhradil odporca právnemu predchodcovi navrhovateľa sumu v celkovej výške 1.535,54 eur (úhrady sú v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“, „Bezhot. splátka úveru“ a „Hot. splátka na úver“). Z doteraz odporcom realizovaných úhrad bola na istinu započítaná suma 1.413,18 eur, na poplatky suma 99,58 eur a na úrok z omeškania suma 22,78 eur. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 118,50 eur sú v platobnej histórii označené ako „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“. Zmluvný úrok v celkovej výške 4.331,83 eur je v platobnej histórii označený ako „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“.

Z navrhovateľom predložených písomností mal súd preukázané, že odporca neuhrádzal splátky riadne a včas a s ich plnením sa dostal do omeškania.

Dňa 15.12. 2011 došlo medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy č. 1 k tejto zmluve vyplýva, že na navrhovateľa prešla aj pohľadávka voči odporcovi. Podľa údajov uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že pohľadávku tvorila suma vo výške 7.290,94 eur. Táto suma pozostávala z istiny po splatnosti vo výške 6.648,91 eur, úrokov spolu vo výške 633,06 eur (zmluvné úroky a úroky z omeškania) a z poplatkov vo výške 8,97 eur. V prílohe je uvedený dátum poslednej úhrady odporcom vo výške 1,78 eur dňa 10.10. 2008 a počet dní omeškania 1138.

Listom zo dňa 27.12. 2011 oznámil právny predchodca navrhovateľa odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Zároveň navrhovateľ listom zo dňa 23.1. 2012 odporcovi oznámil vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 23.1. 2012 a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 7.504,88 eur najneskôr do 2.2. 2012. Následne listom zo dňa 8.8. 2014 odporcovi zaslal pokus o zmier, v ktorom odporcu vyzval na zaplatenie sumy 9.166,25 eur do 15 dní, ktorá suma mala pozostávať z neuhradeného úveru 6.777,88 eur, zmluvného úroku 1.815,31 eur, úroku z omeškania 383,03 eur, zmluvného úroku 31,06 eur, nákladov klienta 8,97 eur a z dlžníkom uznaných nákladov inkasného konania 150 eur.

Z oznámenia SLSP zo dňa 20.2. 2015 mal súd zistené, že SLSP vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého z UZ ku dňu 6.12. 2011.

Listom zo dňa 13.2. 2007 SLSP odporcovi oznámila začatie výkonu mandátnej činnosti na základe Mandátnej zmluvy uzavretej s JUDr. Romanom Kvasnicom, mandatárom, ktorému SLSP zverila správu a vymáhanie pohľadávky z predmetnej UZ ku dňu uzavretia mandátnej zmluvy vo výške 6.370,23 eur.

Navrhovateľ si v konaní voči odporcovi uplatnil iba nárok na neuhradené splátky, ktorých splatnosť nastala v období od 10.9. 2010 do 10.1. 2017 (t.j. splátky, ktoré ku dňu podania návrhu neboli podľa jeho názoru premlčané) v sume celkom 5.811,2017 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých splátok až do konečnej splatnosti úveru, resp. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Navrhovateľ v návrhu uvádza, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 11.2. 2012, hoci z podania jeho právneho predchodcu jednoznačne vyplýva, že SLSP vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého z UZ ku dňu 6.12. 2011.

Navrhovateľ na podanom návrhu v priebehu celého konania zotrval s tým, že žiadal, aby mu súd v celom rozsahu vyhovel, pretože navrhovateľ požaduje len nepremičané splátky úveru, pričom má za to, že otázku premlčania je nutné posudzovať podľa ust. Obchodného zákonníka (štvorročná premlčacia doba), pretože ide o absolútny obchodný záväzkový vzťah. K vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom, uviedol, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru tak, ako je to uvedené v obchodných podmienkach právneho predchodcu navrhovateľa, je oprávnením, nie povinnosťou veriteľa, a teda k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo až listom zo dňa 23.1.2012. Nemal vedomosť o tom, či k zmluve o splátkovom úvere existoval nejaký splátkový kalendár, pokiaľ existoval, tak ten je priamo len súčasťou UZ. UZ obsahuje všetky zákonné náležitosti a teda obsahuje aj výšku splátok, dátum splatnosti úveru, dátum splatnosti každej splátky. Výzvy k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa väčšinou doručujú doporučené. V tejto súvislosti predložil súdu podací hárok zo dňa 24.1.2012, ktorým dokladoval, že výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bola odporcovi doručovaná. Zo žalovanej sumy po podaní žaloby na súd odporca nezaplatil nič. V zmysle článku 7 bod 7.6.1 VOP „Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá dlhšie ako 10 dní, alebo ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti“. Z uvedeného ustanovenia VOP jasne vyplýva, že banka, a teda pôvodný veriteľ je oprávnený, nie povinný vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, a túto je povinný urobiť písomne. S poukazom na ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách tvrdil, že na postúpenie pohľadávky na navrhovateľa boli splnené všetky zákonné náležitosti. Odporcovi bolo zaslané oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti (č. l. 103), z ktorého vyplýva, že v čase pred postúpením pohľadávky bol odporca v omeškaní so splácaním a bol informovaný o tom, že predmetná pohľadávka nie je uhradená.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní pred súdom dňa 16.4. 2015 na podanom návrhu v celom rozsahu zotrval. K tvrdeniam vedľajšieho účastníka, že navrhovateľ nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu uviedol, že ešte v Oznámení o výkone mandátnej činnosti bolo ešte pôvodným veriteľom odporcovi oznámené, že predmetná pohľadávka nie je uhradená. Odporcovi bola takisto v marci 2008 zasielaná výzva na úhradu dlhu. Na základe navrhovateľom v konaní predložených dôkazov, resp. začatia výkonu mandátnej činnosti mal za to, že v procese postúpenia pohľadávky právny predchodcom navrhovateľa na navrhovateľa boli splnené všetky zákonné podmienky (§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní pred súdom dňa 16.4. 2015 nespochybnil existenciu pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa, ani možnosť jej postúpenia na

tretiu osobu, ktorou môže byť aj nebanka. Pohľadávku si však mal uplatniť postupca a ak už pohľadávku postúpil, mali byť splnené zákonné podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky. Mal za to, že povinnosť tvrdiť a preukázať splnenie týchto podmienok je dôkazným bremenom, ktoré zaťažuje navrhovateľa. Navrhovateľ dôkazné bremeno neunesol a preto žiadal návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietnuť. Na preukázanie svojich tvrdení predložil do spisu viacero rozsudkov okresných súdov (Okresný súd Považská Bystrica č. k. 3C/195/2014-76 zo dňa 5.3. 2015, Okresný súd Nitra č. k. 9C/261/2013-153 zo dňa 17.2. 2015, Okresný súd Prešov č. k. 9C/153/2014-51 zo dňa 12.3. 2015, Okresný súd Galanta č. k. 15C/33/2014-84 zo dňa 27.1. 2015, Okresný súd Banská Bystrica č. k. 7C/209/2014-73 zo dňa 4.3. 2015) a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.5. 2014.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy o úvere), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako "Zmluva o splátkovom úvere", i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 879j OZ. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k OZ lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia OZ, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti OZ. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 OZ je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do OZ aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu.

Z vykonaného dokazovania tiež bolo zistené, že odporca podmienky zmluvy nedodrжал, dohodnuté splátky nesplácal riadne a včas. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že odporca neuhradil právnemu predchodcovi navrhovateľa pohľadávku v celkovej výške 7.290,94 eur a táto pohľadávka v dôsledku postúpenia prešla na navrhovateľa. Navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie posledných 77 neuhradených splátok, ktorých splatnosť nastala v období od 10.9. 2010 do 10.1. 2017, resp. do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dňa 11.2. 2012 navrhovateľom v celkovej sume 5.811,96 eur, nárok ktorý bol ohľadne 12 splátok úveru za obdobie od 10.9. 2010 do 10.8. 2011 v celkovej výške 905,76 eur podľa § 101 OZ premičaný v trojročnej premičacej dobe. Na zvyšnú časť nároku navrhovateľom v konaní uplatnenú by navrhovateľ mal nárok v prípade, ak by úverová zmluva bola platná, resp. ak by obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti ak by aj splátky úveru pôvodne splatné po vyhlásení tohto rozhodnutia sa stali predčasne splatnými.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcovi z úveru sumu 150.000 Sk (4.979,09 eur), pričom odporca mal vrátiť navrhovateľovi úver aj s navýšením vo výške 270.606 Sk (8.982,47 eur). Vyššie uvedená suma nie je v UZ vôbec uvedená, vyplýva však zo súčiny výšky mesačnej splátky úveru (2.274 Sk) a počtu splátok (119).

Ako už bolo uvedené vyššie, UZ uzatvorená medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom treba považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, i keď bola uzavretá v zmysle § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere má pritom všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Vzhľadom na odporcom a vedľajším účastníkom vznesenú námietku premičania súd priority posudzoval, kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok úveru. Vychádzajúc z trojročnej premičacej doby podľa § 100 ods. 1 a § 101 OZ, sú splátky uplatnené navrhovateľom splatné tri roky pred podaním návrhu dňa 27.8. 2014 nepremičané, pričom ide o splátky splatné od 10.9. 2011 do dňa rozhodovania súdu, 4.5. 2015, teda vrátane splátky splatnej 10.4. 2015, pretože splatnosť splátok bola dohodnutá do 10. dňa v mesiaci. V tomto ohľade je námietka premičania vznesená vedľajším účastníkom nedôvodná. Vedľajší účastník založil námietku premičania na tom názore, že premičacia doba plynula veriteľovi od okamihu možnosti uplatnenia veriteľovho práva, t.j. bez ohľadu na jeho vôľu. Súd sa s týmto záverom v danej veci nestotožňuje. Vo VOP, v bode 7.6.1, sú upravené prípady porušenia zmluvných povinností klientom, ktorý ak je v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky so zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedené zmluvné dojednanie súd považuje za neplatné zmluvné dojednanie podľa § 53 ods. 4 OZ, pretože oprávňuje veriteľa už pri omeškaní s jednou splátkou, ktoré omeškanie trvá viac

ako 10 dní, žiadať vrátenie celého úveru s príslušenstvom v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ide o mimoriadne krátku dobu omeškania, ktorá v neprospech spotrebiteľa ho zaväzuje pri využití dojednaného práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru k zaplateniu celého úveru, i keď by napríklad išlo o omeškanie len jednej splátky a napríklad len po dobu 11 dní. Uvedenému názoru zodpovedá i nasledujúca právna úprava, ktorá bola zakotvená do § 53 ods. 8 OZ, a to zákonom č. 379/2008 Z.z. s účinnosťou od 1.11.2008, podľa ktorého „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Preto podľa názoru súdu nemohol tak právny predchodca navrhovateľa, ako i navrhovateľ pristúpiť k mimoriadnej splatnosti úveru a tým zosplatiť všetky splátky tak, ako predpokladá § 565 OZ. Právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky možno akceptovať len vtedy, keď bolo toto právo platne dojednané (§ 565 OZ), čo však v danej veci nebolo. V prípade, že veriteľ pristúpi k mimoriadnej splatnosti, musí zároveň upozorniť dlžníka na využitie tohto práva v lehote 15 dní, čo v danej veci navrhovateľ listom zo dňa 23.1. 2012 (žiadal odporcu o zaplatenie dlhu najneskôr do 2.2. 2012) nerealizoval. Právny úkon, a to vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktorý vykonal navrhovateľ listom zo dňa 23.1. 2012, a od ktorého odvíja splatnosť všetkých splátok nemôže byť platným právnym úkonom už i z dôvodu neurčitosti tohto úkonu (§ 37 OZ). Z uvedeného vyhlásenia vôbec nevyplýva, v súvislosti s ktorou omeškanou splátkou alebo splátkami veriteľ vyhlasuje mimoriadnu splatnosť, pretože uvedené má význam pre posúdenie včasnosti využitia tohto práva a nakoniec i pre plynutie premlčacej doby (§ 103 OZ). Okrem toho, odhliadnuc od uvedeného, súd zastáva názor, že právo veriteľa predpokladané v § 565 OZ je jeho právom a nie povinnosťou a možno očakávať od veriteľa i také správanie, že nepristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, alebo k predčasnému jednostrannému ukončeniu zmluvy, čo je výrazom zmluvnej voľnosti. Podľa názoru súdu nejde o situáciu, keď veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, pretože splácanie úveru bolo zmluvne dojednané, a to v jednotlivých splátkach a v danej veci nešlo o situáciu, keď splatnosť dlhu mohol vyvolať veriteľ sám. V predmetnej veci nešlo teda o situáciu, kedy doba plnenia bola ponechaná na vôľu dlžníka a ani o situáciu, keď dlžník je povinný plniť po tom, čo ho veriteľ vyzval. Ako súd uviedol vyššie, v zmluve o úvere bola dojednaná splatnosť úveru v jednotlivých splátkach, teda doba plnenia bola zmluvne upravená a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti predstavuje inú skutkovú okolnosť, ktorá okrem iného je právom osobitne upravená.

Súd preto posudzoval splatnosť jednotlivých splátok podľa pôvodne dojednanej zmluvnej splatnosti, a to u každej jednotlivej splátky vždy k 10. dňu v mesiaci. Navrhovateľovi priznal omeškané splátky počnúc splátky splatnej od 11.9. 2011 do splátky splatnej ku dňu rozhodovania súdu, t.j. do 11.4. 2015, t.j. 44 splátok po 75,48 eur, spolu 3.321,12 eur, sumu ktorú uložil súd odporcovi zaplatiť.

Spolu s vyššie uvedenou istinou, keďže odporca si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas neplnil, v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, mal navrhovateľ aj nárok na úroky z omeškania, ktoré si v spore takisto uplatnil. V súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení noviel, súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania z jednotlivých omeškaných splátok osobitne za každú jednotlivú splátku vzhľadom na to, že nepriznal účinky zosplatenia splátok v dôsledku mimoriadnej splatnosti. Navrhovateľovi patrí úrok z omeškania z každej omeškanej splátky počnúc dňom nasledujúcim po jej splatnosti, t.j. vždy od 11. dňa v mesiaci až do zaplatenia. Súd priznal navrhovateľovi z každej splátky úrok z omeškania, pričom u každej jednotlivej splátky vychádzal zo zákonnej úrokovej sadzby. Za dobu od 13.7.2011 do 9.11.2011 boka výška úroku z omeškania 9,50 % ročne, navrhovateľ si však uplatnil v tejto časti sporu úrok z omeškania len vo výške 9% ročne, preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v žalovanej výške. Za dobu od 9.11.2011 do 14.12.2011 bola zákonná výška úroku z omeškania 9,25 % ročne, preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v uplatnenom rozsahu 9 % ročne, za dobu od 14.12.2011 do 11.7.2012 bola zákonná výška úroku z omeškania 9 % ročne, preto za túto dobu splátok priznal súd navrhovateľovi úrok z omeškania v uvedenej výške, za dobu od 11.7.2012 do 8.5.2013 bola zákonná výška úroku z omeškania 8,75 % ročne, súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo vyššie uvedenej výške a vo zvyšnej časti úrok z omeškania zamietol, za dobu od 8.5.2013 do 13.11.2013 patrí navrhovateľovi z jednotlivých splátok úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne, za dobu splátok od 13.11.2013 do 11.6.2014 patrí z jednotlivých splátok navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania 8,25 % ročne, za dobu splátok od 11.6.2014 do 10.9.2014 patrí navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania 8,15 % ročne, za dobu splátok od 10.9.2014 patrí navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne až do zaplatenia. Pokiaľ si navrhovateľ z jednotlivých splátok

uplatnil úroky z omeškania vyššie, než mu v zákonnej výške patrili, súd navrhovateľov návrh v tejto časti zamietol.

Súd umožnil odporcovi, na jeho žiadosť, s prihliadnutím na jeho súčasnú situáciu, zaplatiť navrhovateľovi súdom priznanú istinu aj spolu s úrokmi z omeškania, v 30 eur mesačných splátkach, v súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Časť v konaní navrhovateľom uplatnených splátok úveru bola ku dňu podania návrhu na súd premlčaná v trojročnej premlčacej dobe (splátky splatné v období od 10.9. 2010 až 10.8. 2011) a preto súd návrh v tejto časti (spolu splátky vo výške 905,76 eur) zamietol. Takisto, pokiaľ si navrhovateľ v konaní uplatňoval aj splátky, ktoré v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia ešte neboli splatné, a síce splátky splatné v období od 10.5. 2015 do 10.1. 2017 (spolu splátky vo výške 1.585,08 eur), súd aj v tejto časti návrh (ako predčasne podaný) zamietol. Rovnako súd zamietol v celom rozsahu aj nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania z vyššie uvedených, navrhovateľovi v konaní nepriznaných splátok.

Pokiaľ vedľajší účastník namietal nedostatok aktívnej legitimácie navrhovateľa, keď spochybnil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12. 2011 s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, podľa ktorého „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta“, keď tvrdil, že nie je preukázané, že pred postúpením pohľadávky právny predchodca navrhovateľa (SLSP) vyzval klienta (odporca) na splnenie záväzku, a že tento zostal v omeškaní so splatením záväzku aspoň 90 dní, súd sa s týmto názorom vedľajšieho účastníka nestotožnil. Vychádzajúc z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, bol dlžník v omeškaní 1138 dní a výška omeškaných splátok predstavuje 7.275,41 eur, čo predstavuje omeškanie asi 80 mesačných splátok. Počet dní omeškania 1138 dní predstavuje taktiež omeškanie aspoň 3 roky. V čl. IV. bod 4.2. písm. d/ Zmluvy o postúpení pohľadávok SLSP vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Vychádzajúc z uvedených skutočností a za situácie, že odporca ako dlžník postúpenie ako také nenamietal, súd považoval postúpenie pohľadávky za platné, pretože omeškanie dlžníka bolo evidentne dlhšie ako 90 dní. Len samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v Zmluve o postúpení pohľadávok, nemôže zneplatniť Zmluvu o postúpení pohľadávok. Podľa názoru súdu, nestačí samo o sebe len spochybniť tvrdením vedľajšieho účastníka, že nebola preukázaná písomná výzva na plnenie, keď nedoručenie písomnej výzvy nenamietala samotný dlžník. Je nepravdepodobné, že by SLSP pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom aj na situáciu predpokladanú v § 92 odst. 8 citovaného zákona, podľa ktorého ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako jeden rok, je súd názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú výzvu banky. Pokiaľ právny zástupca vedľajšieho účastníka predložil v konaní viacero rozhodnutí iných súdov, ktorých právny názor na aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa v konaní je iný, ako právny názor súdu v tomto konaní, súd uvádza, že právnym názorom týchto súdov súd v tejto právnej veci nebol viazaný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V konaní si náhradu trov konania uplatnil navrhovateľ i vedľajší účastník na strane odporcu. Obaja boli v konaní úspešní, resp. neúspešní približne v rovnakom rozsahu a preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

V písomnom podaní zo dňa 6.2. 2015, právny zástupca navrhovateľa vzniesol námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, poukazujúc na novelizované ust. § 93 ods. 3 O.s.p. a to aj napriek tomu, že odporca so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane súhlasil, skutočnosť ktorá bola navrhovateľovi známa z dôvodu účasti na predchádzajúcom pojednávaní. Pretože ďalším písomným podaním navrhovateľ súdu oznámil, že netrvá na námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, súd o pôvodnom procesnom návrhu navrhovateľa nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.